

[Axel Berg.]

omtalte rammeloV angående anvendelsen af de 200 mill. kr. af Marshallpengene. Lovforslaget må endvidere ses som et supplement til allerede gældende love.

Dette lovforslag vedrørende fiskerierhvervet har meget stærkt understreget betydningen af fortsat støtte til løsning af foreliggende opgaver, og det må vel formodes, at det andet forslag fiskeriet angående, som for tiden behandles i det andet høje ting, nemlig lovforslaget om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, vil omfatte opgaver, som for erhvervslivet vil nødvendiggøre lån i henhold til dette lovforslag.

Jeg føler ingen anledning til at knytte bemærkninger til de enkelte paragraffer, men vil nøjes med på mit partis vegne at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Søren Andersen: Det nærværende lovforslag har som en række andre lovforslag, der er behandlet i dag, sit udspring i Marshallhjælpen og i det politiske forligs 200 mill. kr. som Marshallhjælpens ydelse til erhvervslivet een gang for alle.

Jeg vil på mit partis vegne udtale min glæde over, at også fiskeriet og de med dette erhverv forbundne virksomheder får del i disse penge. Selve lånebeløbet, de 10 mill. kr., kan benyttes til nybygning, ombygning og udskiftning af motoranlæg og endelig til igangsættelse og udvidelse eller modernisering og rationalisering af de med fiskeriet forbundne virksomheder.

De mange krigsår og efterkrigsår, hvor det har været dyrt at bygge, har været hårdt på fiskerflåden. Samtidig er krigstidens fiskerigdomme ved de hjemlige kyster aftagende, hvilket medfører, at fiskerne må søge længere ud for at finde stimerne, og det gør det nødvendigt at bygge større og bedre søgående kuttere.

I forhold til erhvervets størrelse er det store beløb, fiskeriet bringer hjem i fremmed valuta, og det er beløb, der ikke mindst i efterkrigstiden har været stadig stigende, og som sidste år udgjorde 192 mill. kr. Der er næppe noget erhverv, der i forhold til sin størrelse hjembringer så meget valuta som netop dette. Hvis disse beløb skal fastholdes eller helst øges i de kommende år, må der ganske givet store forbedringer og betydelige fornyelser af materiellet til.

Når nyordningen af Grønlands forhold træder i kraft, får fiskeriet nye chancer, som erhvervet må være rustet til at ud-

nytte til gavn for sig selv, men også til gavn for både Grønland og det øvrige Danmark. Det er derfor samfundsøkonomisk klogt at fremme investeringen i dette erhverv. Jeg kan ikke lade være med at sige her — men da det ikke fremgår af lovforslaget, ligger det vel udenfor lovforslagets tanke —, at der er nok flere små fiskepladser, der endnu ikke har fået spørgsmålet om ophalingsbedding bragt i orden. Jeg ved ikke, om dette forhold kan komme ind herunder, men jeg synes, det ville være naturligt. Samtidig må sagen dog også ses fra en anden side, nemlig den, at loven giver den unge fisker øgede muligheder for at blive selvstændig. Det må være målet fortsat at have en fri og selvstændig fiskerbefolkning, og således modvirke den tendens, der i hvert fald i dårlige tider er til, at fiskerne bliver lønarbejdere for rederne.

Fiskerne — det er ofte sagt — har tjent godt i de sidste år, men det er alligevel slet ikke let for den unge fisker at få sin egen båd, når en almindelig fiskerbåd koster ca. 125 000 kr. og en moderne søgående kutter kommer op på 200 000 kr. Dette erhverv står ikke alene ligesom andre erhverv overfor den almindelige prisstigning, men står faktisk, hvis det skal kunne konkurrere, overfor at skulle bygge stadig større og dyrere.

Det er naturligvis ikke nok, at fiskene fanges, de skal også transporteres, behandles og for en dels vedkommende forarbejdes og forædles. Hvis danske fisk og danske fiskeprodukter skal kunne konkurrere og vinde nye markeder, er investering til modernisering og forbedring nødvendig.

Der er måske ikke mulighed, selvom det ville være tiltalende, for, at finansieringen kan ske over fiskeribanken, der er vant til at give sig af med disse forhold og har indsigt i långivning til dette erhverv. Jeg skal heller ikke komme dybere ind på spørgsmålet om administrationen af loven, idet dette spørgsmål er omtalt af ærede foregående ordførere under behandlingen af, man kan vist godt sige, rammeloven.

Derimod vil jeg knytte et par bemærkninger til § 3, hvor der står, at de nærmere regler bl. a. for det regnskabsmæssige og tekniske tilsyn med virksomheder, der har fået lån, fastsættes af fiskeriministeren. Jeg finder, at det er en stor bemyndigelse, og vi fra vor side vil i hvert fald gerne vide lidt nærmere herom, eventuelt være med til at bestemme rækkevidden af denne bemyndigelse. Der findes imidlertid en lignende række love, men med andre vilkår;